

זוהר היומי

זוהר שמות – דף כ"ב ע"א

פרשת שמות · פרשת וארא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מֹשֶׁה, פָּרִישׁ מִכָּל נְבִיאִי, בְּנִבּוּאָה קִדִּישָׁא עֲלָאָה. כֹּה הָוּה בִּלְעָם, פָּרִישׁ מִשְׁאָר נְבִיאִי וְחָרְשִׁי, בְּנִבּוּאָה דְּלֹא קִדִּישָׁא לְתַתָּא. וְעַל כָּל פָּנִים מֹשֶׁה הָוּה לְעִילָא, וּבִלְעָם לְתַתָּא, וּכְמָה דְּרָגִין וְדְרָגִין מִתְפָּרְשִׁין בִּינֵיהוּ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּמוֹ שֶׁהָיָה מֹשֶׁה נִבְדֵּל מִכָּל הַנְּבִיאִים בְּנִבּוּאָה קִדּוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, כֹּה הָיָה בִּלְעָם נִבְדֵּל מִשְׁאָר הַנְּבִיאִים וּמִכְשָׁפִים בְּנִבּוּאָה לֹא קִדּוּשָׁה לְמַטָּה. וְעַל כָּל פָּנִים מֹשֶׁה הָיָה לְמַעְלָה, וּבִלְעָם לְמַטָּה, וְכְמָה דְּרָגוֹת וְדְרָגוֹת מִפְּרִידוֹת בִּינֵיהֶם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֹשֶׁה הָוּה מְהֻרָּהר וְאוֹמֵר, שְׁמָא חֵס וְשָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל יְכֻלּוּ בְּהָאֵי עֲבוּדָה קָשָׁה, הֵדָא הוּא דְּכִתְיִב, וַיֵּרָא בְּסִבְלוֹתָם. לְפִיכָךְ, וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְיָ אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אֵשׁ וְגו', וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנָה בּוֹעֵר בָּאֵשׁ וְגו'. כְּלוּמַר, מְשׁוּעָבָדִים הֵם בְּעֲבוּדָה קָשָׁה, אֲבָל וְהַסֵּנָה אֵינָנּוּ אוֹכֵל. זָכְאִין אֵינָנּוּ יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פָּרִישׁ לוֹן מִכָּל עַמִּין, וְקָרָא לוֹן בְּנִין, דְּכִתְיִב (דְּבָרִים י"ד) בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם.

אמר רבי יוחנן אמר רבי יצחק, משה היה מהרהר ואומר, שמה חס ושלום ישראל יכלו בעבודה הקשה הזו, זהו שכתוב וירא בסבלותם, לפיכך - וירא מלאך ה' אליו בלבת אש וגו', וירא והנה הסנה בער באש וגו'. כלומר, משעבדים הם בעבודה קשה, אבל והסנה איננו אכל. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא הבדילם מכל העמים וקרא להם בנים, שכתוב (דברים יז) בנים אתם לה' אלהיכם.

טקסט הזהר

פרשת וארא

(שמות ו') וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יי' וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי וגו'. רבי אבא פתח, (ישעיה כ"ו) בטחו ביי' עדי עד כי ביה יי' צור עולמים. בטחו ביי', כל בני עלמא בעיין לאתתקפא ביה בקודשא בריה הוא, ולמהוי רחצנו דלהון ביה.

תרגום לעברית

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ה' וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי וגו'. רבי אבא פתח, (ישעיה כו) בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים. בטחו בה' - כל בני העולם צריכים להתחזק בקדוש-ברוך-הוא ולהיות בטחונם בו.

טקסט הזהר

אי הכי מהו עדי עד. אלא, בגין דיהא תקפא דבר נש, באתר דאיהו קיומא וקשורא דכלא, ואקרי עד, והא אוקמוה, כמה דאת אמר, (בראשית מ"ט) בבקר יאכל עד. והאי עד, אתר דאחיד לכל סטריז, לסטרא דא, ולסטרא דא, לאתקיימא, ולא תקשורא קשורא, די לא תעדי.

אם כן, מהו עדי עד? אלא בשביל שיהיה התקף של האדם במקום שהוא קיום וקשור של הכל, ונקרא עד, והרי פרשוה, כמו שנאמר בפקד לאכל עד. ועד, זה מקום שאחוז לכל הצדדים, לצד זה ולצד זה, להתקיים ולקשר קשר שלא יזוז.

טקסט הזוהר

והאי עד, תיאובתא דכלא ביה, כמה דאת אמר, (בראשית מ"ט, בראשית נ' ע"א רמ"ז ע"ב) עד תאות גבעות עולם. מאן אינון גבעות עולם. אלין אינון תריין אמהן נוקבי, יובל, ושמטה, דאקרון גבעות עולם. עולם: כמה דאת אמר, (תהלים ק"ו) מן העולם ועד העולם. (יובל ושמיטה כל חד מנהון אקרי עולם ואלין אקרון גבעות עולם)

תרגום לעברית

וה'עד' הנה תשוקת הכל בו, כמו שנאמר (בראשית מט) עד תאות גבעת עולם. מי הם גבעת עולם? אלה הם שתי האמהות הנקבות, יובל ושמיטה, שנקראות גבעת עולם. עולם, כמו שנאמר (תהלים קו) מן העולם ועד העולם. [יובל ושמיטה, כל אחד מהם נקרא עולם, והם נקראים גבעת עולם].

טקסט הזוהר

ותיאובתא דילהון בהאי עד, דאיהו קיומא דכל סטריין. (מאי טעמא) תיאובתא דיוכלא לגבי דעד, לאעטרא ליה, ולנגדא עליה ברפאן, ולארכא עליה מבויעין מתיקין, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ג') צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו. תיאובתא דשמיטה, לאתברכא מניה, ולאנתהרא מניה. ודאי האי עד תאות גבעות עולם איהו.

ותשוקתם בעד הַזֶּה, שֶׁהוּא קִיּוּם שֶׁל כָּל הַצְדִּידִים. [מה הטעם] תשוקת היובל אֶל עַד, לַעֲטֹר אוֹתוֹ וּלְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו בְּרָכוֹת, וּלְהַרְיֵק עָלָיו מַעֲיָנוֹת מְתוּקִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שיר ג) צִאֲיָנָה וּרְאָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה לוֹ אָמוּ. תשוקת הַשְׁמָטָה לְהַתְּכָרָה מִמֶּנּוּ וּלְהִיּוֹת מְאִירָה מִמֶּנּוּ. וְדַאי שֶׁעַד זֶה הוּא תַּאֲוַת גְּבַעַת עוֹלָם.

טקסט הזוהר

בְּגִין כֹּה, בְּטַחוּ בִּי' עַדִּי עַד, דְּהָא מִתְּמָן וּלְעֵילָא, אֲתֵר טְמִיר (הוא) וְגִנְזוּ אִיהוּ, דְּלֹא יָכִיל לְאַתְדַּבְּקָא. אֲתֵר הוּא, דְּמַנִּיָּה נִפְקוּ וְאַצְטִיִּירוּ עֲלֵמִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב, כִּי בִיָּה יִי' צוֹר עוֹלָמִים וְהוּא אֲתֵר גִּנְזוּ וְסִתִּים, וְעַל דָּא בְּטַחוּ בִּי' עַדִּי עַד, עַד הָכָא אֵית רִשׁוּ לְכָל בֵּר נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיה, מִכָּאן וּלְהֵלָאָה, לֵית לִיה רִשׁוּ לְבֵר נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיה, דְּהָא אִיהוּ גִנְזוּ מִכָּלָא, וּמֵאֵן אִיהוּ יָהּ יְדוּד. דְּמִתְּמָן אַצְטִיִּירוּ עֲלֵמִין כְּלָהוּ, וְלֵית מֵאֵן דְּקָאִים עַל הָהוּא אֲתֵר.

תרגום לעברית

מִשׁוּם כֹּה, בְּטַחוּ בֵּה' עַדִּי עַד, שֶׁהָרִי מִשָּׁם וּלְמַעַלָּה מְקוֹם טְמִיר [הוא] וְגִנְזוּ הוּא, שֶׁלֹּא יָכוֹל לְהַתְּדַבֵּק. מְקוֹם הוּא שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצְאוּ וְהַצְטִיִּירוּ הָעוֹלָמוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי בִיָּה ה' צוֹר עוֹלָמִים. וְהוּא מְקוֹם גִּנְזוּ וְסִתּוֹם, וְעַל זֶה בְּטַחוּ בֵּה' עַדִּי עַד. עַד כָּאֵן יֵשׁ רִשׁוֹת לְכָל אָדָם לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, מִכָּאן וְהֵלָאָה אֵין רִשׁוֹת לְאָדָם לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גִנְזוּ מִהַכֹּל, וּמִי הוּא יָהּ? יְהוָה. שֶׁמִּשָּׁם הַצְטִיִּירוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵין מִי שֶׁעוֹמֵד עַל אוֹתוֹ מְקוֹם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, קָרָא אוֹכַח עָלֶיהָ, דְּכָתִיב, (דברים ד') כִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים רִאשׁוֹנִים וְגו'. עַד הָכָא אֵית רִשׁוּ לְבֵר נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא, מִכָּאן וּלְהֵלָאָה לֵית מֵאֵן דִּיכִיל לְמִיקָם עָלֶיהָ.

אמר רבי יהודה, הכתוב מוכיח עליו, שכתוב (דברים ד) כי שאל נא לימים ראשונים וגו'. עד כאן יש רשות לאדם להסתפל, מפאן ולהלאה אין מי שיכול לעמד עליו.

טקסט הזהיר

דבר אחר בטחו בני' עדי עד, כל יומי דבר נש, פעי לאתתקפא ביה בקודשא בריה הוא, (דהכי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) ומאן דשוי ביה, בטחוניה ותוקפיה כדקא יאות, לא יכלין לאבאשא ליה, כל בני עלמא. (דהכי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) דכל מאן דשוי תוקפיה בשמא קדישא, אתקיים בעלמא.

תרגום לעברית

דבר אחר בטחו בה' עדי עד - כל ימי האדם צריה להתחזק בקדוש - ברוך-הוא, [שכך אמר דוד, (תהלים כה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי] ומי ששם בו בטחונו ותקפו כראוי, לא יכולים להרע לו כל בני העולם. [שכך אמר דוד, (תהלים כה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי] שכל מי ששם תקפו בשם הקדוש, מתקיים בעולם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ב ע"ב) ◆

טקסט הזהיר

מאי טעמא, בגין דעלמא, בשמיה קדישא אתקיים. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה כ"ו) כי ביה יי'

מה הטעם? משום שהעולם מתקיים בשמו הקדוש. זהו שכתוב כי ביה' ה' צור עולמים, ציר העולמים. שהרי בשתי אותיות נבראו העולמות, העולם הזה והעולם הבא. העולם הזה נברא בדין, ועל דין עומד, זהו שכתוב בראשית ברא אלהים. מה הטעם? כדי שינהגו בני אדם בדין, ולא יצאו מהדרך החוצה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.